

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobcu **J. K.**, bytom v B., Š. ul. č. X., zastúpeného JUDr. J., advokátom advokátskej kancelárie v P., ul. L. č. X, proti žalovanému **Sociálna poisťovňa – ústredie v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o výšku bolestného, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 19. septembra 2007, č. k. 11S/48/2007- 31 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 19. septembra 2007, č. k. 11S/48/2007- 31, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 19. septembra 2007, č. k. 11S/48/2007-31 zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 15. mája 2007 č. X., ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky v Prievidzi z 18. januára 2007 č. X., R:X., ktorým bola žalobcovi priznaná vo výške 7 780 Sk náhrada za bolesť, spôsobenú pracovným úrazom z 5. júla 2006. Po preskúmaní postupu a rozhodnutia žalovanej krajský súd dospel k záveru, že žalovaná rozhodla v súlade so zákonom, keď na základe žiadosti žalobcu dostatočne posúdila nielen charakter poranenia žalobcu, stav, ktorý mu spôsobil úraz, ale aj správne určila výšku bodového

ohodnotenia a výšku bolestného, ktorá na ňom závisí. Z dôvodu, že aj podľa záverov posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne, ústredia v Bratislave so sídlom v Banskej Bystrici bolo predchádzajúce ohodnotenie bolestného pre žalobcu správne zistené, nepovažoval za potrebné vykonať ďalšie znalecké dokazovanie.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil. Namietal, že žalovaná rozhodovala na základe nedostatočne zisteného skutočného stavu veci, keď na posúdenie jeho zdravotného poškodenia nenariadila vykonať znalecké dokazovanie.

Žalovaná navrhla rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /podľa § 10, § 246c a § 250ja OSP/ preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno vyhovieť.

Podľa § 99 zákona č. 461 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov /ďalej len „zákon o sociálnom poistení“/ poškodený má nárok na náhradu za bolesť a na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov /ďalej len „zákon č. 437/2004 Z.z.“/.

Podľa § 3 ods. 1, 2 a 6 uvedeného zákona náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. Poskytuje sa na základe lekárskeho posudku, vypracovaného podľa § 7 a 8 tohto zákona.

Lekársky posudok spracúva posudzujúci lekár a vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekársky posudok, ak rozsah následkov nepresahuje 200 bodov.

Ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, môžu osoby uvedené v § 3 ods. 3 a 4 tohto zákona požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu. Sazby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti.

Zo spisov vyplýva, že žalobca pracoval ako elektrikár u zamestnávateľa H, a.s. B., o. z. N.

Pri výmene alternátora na LHZ č. 10,11 baňa, dielna 12 ÚHBČ PEÚ č. zn. 2871 utrpel 5. júla 2006 o 11.10 hod. pracovný úraz, a to pomliaždenie palca pravej ruky ťažkého stupňa tak, že mu alternátor spadol na prvý prst pravej ruky. Žalobca bol liečený v čase od 10. júla 2006 do 1. novembra 2006.

Jeho zdravotný stav pre potreby určenia výšky bolestného hodnotila najskôr MUDr. E. praktická lekárka, ktorá vypracovala posudok o bolestnom 30. októbrom 2006, a uviedla v ňom ohodnotenie bolestného na 65 bodov a 75 bodov podľa položky 113d a 117b prílohy č. 1 časť I až III zákona č. 437/2004 Z.z.. Z jej neskoršieho posudku z 29. decembra 2006 však vyplýva, že bolestné žalobcu ohodnotila na 22,5 bodu podľa položky 113d prílohy č. 1 časť I-II k zákonu č. 437/2004 Z.z..

S takýmto ohodnotením bolestného v posudku z 29. decembra 2006 súhlasila aj MUDr. M., posudková lekárka sociálneho poistenia, o čom svedčí jej list z 15. januára 2007 č. 500-3344-DA03/2006 a následne 28. marca 2007 ešte MUDr. B., posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia v Bratislave.

Zo záverov jej posudku MUDr. B. vyplýva, že žalobca utrpel pomliaždenie palca pravej ruky ťažšieho stupňa podľa položky 113d, ktoré je ohodnotenú na 15 bodov. Pre bolestivý spôsob liečenia, operáciu navýšila bodové ohodnotenie o 50%, teda o 7,5 bodu. Celkový počet bodov je podľa jej ohodnotenia 22,5, čo zodpovedá bodovému ohodnoteniu v lekárskom posudku z 29. decembra 2006, ktorý označila za správny. V dôsledku skutočnosti, že žalobca neutrpel úplné prerušenie šliach ohýbačov na prstoch, alebo ruke jedného prsta zošitím šliach, považovala závery posudku z 30. októbra 2006 za medicínsky nesprávne.

Závery posudkov posudkových lekárov, ktoré boli podkladom pre určenie výšky bolestného vychádzajú z obsahu pripojenej zdravotnej dokumentácie a žalobca nepredložil dôkaz, ktorý by vecnú správnosť ich záverov mohol spochybniť. Jeho návrh na doplnenie dokazovanie odborným posudkom chirurga nepovažoval za potrebné ani odvolací súd, lebo obsah záznamov o chirurgických zákrokoch a vyšetreniach sa nachádza v administratívnom spise a aj na ich základe boli vypracované hodnotenia bolestného, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie o jeho výške. Odvolací súd nezohľadnil ani námietku žalobcu, že rozhodnutie o bolestnom je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Zo záverov posudku, na obsah ktorých v rozhodnutí poukazuje aj žalovaná vyplýva, že žalobca neutrpel úplné prerušenie šliach ohýbačov na prstoch, alebo ruke jedného prsta zošitím šliach, ktoré by malo za následok zaradenie zdravotného poškodenia žalobcu aj pod pol. 117b prílohy č. 1 časť I až III zákona č. 437/2004 Z.z., ktorá predpokladá vyššie bodové ohodnotenie. Okrem toho za dôvod určenia bodového ohodnotenia nad hornou hranicou s použitím zvýšenia až o 50% svedčí o tom, že posudkoví lekári sa dostatočne zaoberali konkrétnym určením výšky bodového ohodnotenia bolestného žalobcu v rámci jeho zákonného rozpätia.

Zo záverov posudkových lekárov žalovanej nevyplynuli dôvodné pochybnosti o ich vecnej správnosti a odbornej úrovni, alebo o osobnej nezáujatosti posudkových lekárov.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vysporiadal sa so všetkými právne významnými námietkami žalobcu.

Skutočnosti, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje vecnú správnosť rozhodnutia krajského súdu v odvolacom konaní neboli zistené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok Krajského súdu v Trenčíne ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, a žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 19. novembra 2008

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová